

Тетяна Сотнікова

Поет та його сонячна школа.

Подорож до Країни Звуків
і до Печери Митців

Подорож до Країни Звуків
і до
Печери Митців

Тетяна Сотнікова

Поет та його сонячна школа

Подорож до Країни Звуків і до Печери Митців

Малюнки Анастасії Сотнікової та Тетяни Сотнікової

Київ
НАІРІ
2025

УДК 821.161.2'06-343-93
С54

Малюнки: *Анастасія Сотнікова та Тетяна Сотнікова.*

У книжці використано малюнки, виконані вчителькою на папері або на дошці, як приклади, що їх можуть відтворити діти у своїх альбомах

Дизайн обкладинки: *Тетяна Баштова*

Сотнікова Т.

С54 Подорож до Країни Звуків та Печери Митців. – К. : НАІРІ, 2025. – 78 с., іл.
ISBN 978-617-8292-20-1
978-617-8192-38-9 (електронне видання)

Ця книга є продовженням історій про Поета та його сонячну школу. Діти знову зустрілися з Володаркою Звуків і відкрили для себе багато таємниць. Цього разу нашим героям вдалося потрапити до Країни Звуків. А зустріч з гномами привела їх до таємної печери, де вони стали свідками прийняття арифметичних законів.

Книжку можна рекомендувати як методичний матеріал для вчителів та батьків при вивченні певних тем на уроках математики, української мови та форм у молодшій школі.

Це третя книжка з циклу «Поет та його сонячна школа».

УДК 821.161.2'06-343-93

ISBN 978-617-8292-20-1

© Тетяна Сотнікова, 2025
© Видавництво «НАІРІ», Київ, 2025

Зміст

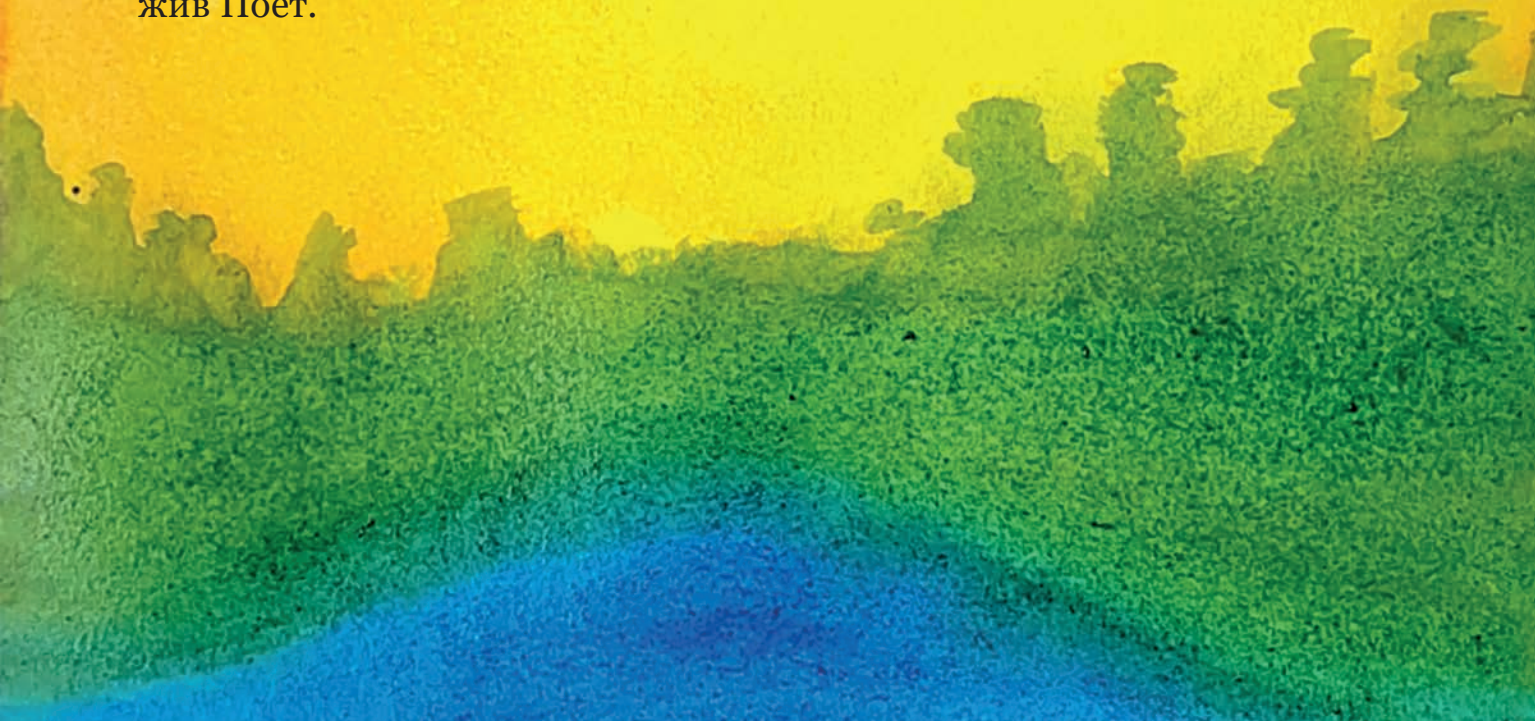
Подорож до Країни Звуків	6
Зустріч із Володаркою Звуків	7
Зірка голосних	18
Зустріч із приголосними звуками	22
«Один звук і дві букви»	
та «два звуки в одній букві»	22
Тверді, м'які та пом'якшені звуки.	26
Дзвінкі та глухі звуки	31
Шиплячі та свистячі звуки	38
Сонорні звуки	44
Апостроф	50
Печера Митців та Закони Математики.	58

Подорож до Країни Звуків

*Сонце прокидається —
Серце зігрівається.
Прокидається земля,
З нею — Я.*

— Це наша нова пісня, яку ми вивчили лише вчора, — зраділи діти.

— Так, а вже сьогодні ми нею зустрічаємо ранкове Сонечко, — продовжив Поет.

Зустріч із Володаркою Звуків

Діти вкотре стали свідками ранкового пробудження Сонечка. Прямо на їх очах, з появою перших сонячних промінчиків темний покрив ночі став танути, зникали бліді зорі й на небі народжувались нові неймовірно чарівні кольори: спочатку багряно-червоний, потім рожевий, помаранчів... А далі сонцем наповнилось усе довкола.

— Як це красиво!

— Ці кольори такі ж дружні, як і ми! Кожен колір народжується з попереднього поступово. Ця краса зачаровує!

— А головне, що всім вистачає місця. І на межі, де кольори поєднуються, з'являється особливе переживання тепла й спокою! — ледь чутно перешіптувалися діти.

— Це тепло і спокій народжується і в наших серцях! — сказав Поет.

— А мені здається, що сонечко поселилося в моєму серці!

— І в моєму!

— І в моєму, — задзвеніли звідусіль дитячі голосочки, як ранкові дзвіночки.

— Як добре, що Сонечко з нами! — раділи діти.

— Поете, а розкажи нам про свою першу зустріч з Володаркою Звуків.

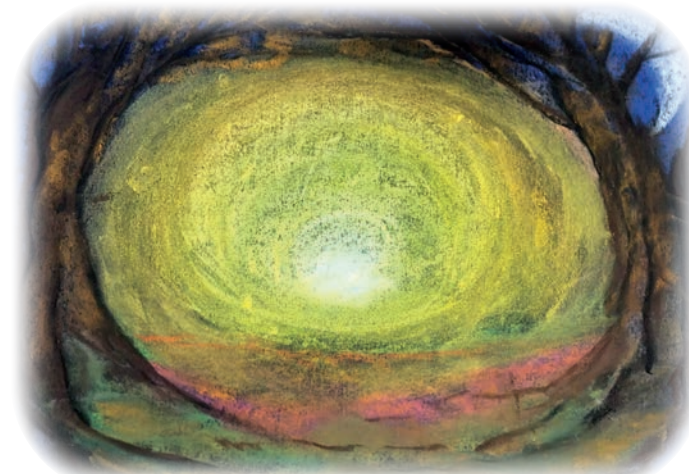
— І чому лише ти можеш із нею розмовляти?

— Чому інші люди не знають про її існування?

— Як багато запитань! — розсміявся Поет. — Навіть не знаю, з чого розпочати. Ну, гаразд, якщо вас це так цікавить, то слухайте.

— Я належу до роду казкарів. Мій батько, дід, прадід і прапрадід, тобто всі мої пращури, були казкарями. Мій рід дуже древній і своїм родовим корінням сягає тих часів, коли люди ще розмовляли з рослинами та тваринами. Духи природи бачили особливості людських душ, і тому деяким людям вони довіряли більше, ніж іншим, і розповідали свої таємниці. Саме з цих таємниць і з'явилися перші казки та пісні. Ті ж люди, які мали чисті помисли й серця, запам'ятовували їх і переказували своїм дітям. А деякі з них ходили з цими казками від одного села до іншого.

Радістю й світлом сповнювалися людські серця від почутого, і це надихало їх на втілення своїх найдивовижніших мрій. Так, коваль починав кувати не лише гострі мечі, зброю та знаряддя праці із заліза, але й вишукані золоті та срібні прикраси. В теслі виникло бажання прикрасити будівлі дерев'яною мережкою. Жінки стали ткати тонкі полотна й шити з них сукні, а потім прикрашали їх витонченими вишиваними візерунками... У людей пробуджувалися нові здібності, про які вони раніше й не

здогадувалися... Казкарі були бажаними гостями у будь-якому поселенні. Люди чекали на них і залишали всі свої справи заради того, аби почути нову казку чи згадати ту, яку вже не раз чули.

— А чому люди перестали розуміти мову рослин і тварин?
— прозвучало нове запитання.

— У цьому винні лише самі люди. Темні сили завжди хотіли володіти людськими душами, і

тому, копіюючи Світлі Сили, вони стали зачаровувати людей своїми піснями. Але їхні пісні породжували страх. Варто було прислухатись до цього співу, як душа наповнювалась темрявою, куди вже не спроможне було потрапити Світло. Так поступово люди перестали розуміти мову природи. Але ті, хто залишився вірним Світлу, змогли зберегти в собі цей дар. Мій рід є носієм Світла, адже всі мої пращури, як і я, кожного ранку зустрічали Сонце вранці та проводжали його ввечері. Ранкове Сонце сповнює душу радістю та світлом і дарує сили на весь день, а вечірнє — спалює всі темні думки, які людина ненароком могла упіймати впродовж дня.

— А як же ти познайомився з Володаркою Звуків? — нетерпляче допитувалися діти.

— З нею мене познайомив ще мій прадід, коли я був зовсім малим. Прадід казав, що доросла людина не може почути Володарку Звуків, якщо вона не познайомилась із нею в дитинстві. Саме він і став моїм провідником у Країну Звуків. Я назавжди запам'ятав кришталево-чистий голос Володарки. Від нього серце сповнюється світлом. Але Володарку Звуків я турбую лише тоді, коли сам не в змозі щось вирішити. І вам раджу те ж саме. Та що я вам розповідаю, ви ж самі, напевне, пам'ятаєте це тепле почуття радості та любові, коли з'являється Володарка Звуків.

— Так, пам'ятаємо, — навперебій загомоніли діти. — Наша перша зустріч була особливою. Ми всі разом звернулися до Володарки Звуків у стані повного відчаю, коли Злий Змій викрав наше Сонечко. І вона дала нам цінну пораду.

— Ми тоді ледь не втратили з нею зв'язок назавжди, — схвильовано сказав Поет, пригадавши пережите. — Тоді лиховісна темрява огорнула все навкруги, і мене самого Володарка Звуків не почула б. Це було важке випробування для нас. Діти мали самі, без допомоги дорослих, подола-

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі,
придбайте, будь ласка, повну версію книги.